

PHƯỚC HẠNH THẬT

Kinh Thánh: Thi thiên 1:1-6

“1 Phước cho người nào chẳng theo mưu kế của kẻ dữ, Chẳng đứng trong đường tội nhân, Không ngồi chỗ của kẻ nhạo báng; 2 Song lấy làm vui vẻ về luật pháp của Đức Giê-hô-va, Và suy gẫm luật pháp ấy ngày và đêm. 3 Người ấy sẽ như cây trồng gần dòng nước, Sanh bông trái theo thì tiết, Lá nó cũng chẳng tàn héo; Mọi sự người làm đều sẽ thành vượng. 4 Kẻ ác chẳng như vậy đâu; Nhưng chúng nó khác nào rơm rác gió thổi bay đi. 5 Bởi có ấy kẻ ác chẳng đứng nổi trong ngày đoán xét, Tội nhân cũng không được vào hội người công bình. 6 Vì Đức Giê-hô-va biết đường người công bình, Song đường kẻ ác rồi bị diệt vong.”

Gợi ý bài học Hôm nay chúng ta cùng suy ngẫm sách **Thi Thiên**. Thi Thiên 1 là lời mở đầu của cả sách Thi Thiên. Thi Thiên này trả lời một câu hỏi rất quan trọng: **Ai là người thật sự có phước (hạnh phúc)?** Tác giả trình bày điều này qua hai phương diện: điều người có phước **không làm**, và điều người có phước **luôn làm**.

Trước hết, Thi Thiên mô tả người có phước qua ba điều họ không làm: "Phước cho người nào chẳng theo mưu kế của kẻ dữ, chẳng đứng trong đường tội nhân, không ngồi chỗ của kẻ nhạo báng." (*Thi Thiên 1:1*) Ba động từ **theo – đứng – ngồi** cho thấy một quá trình sa ngã rất tự nhiên. Ban đầu chỉ là **theo** lời khuyên của kẻ ác. Sau đó bắt đầu **đứng lại**, quan sát, đồng tình với lối sống của họ. Cuối cùng **ngồi xuống**, xem đó là nơi thuộc về mình và trở thành một phần của họ. Đó cũng là tiến trình của tội lỗi. Ban đầu chỉ là lắng nghe những tư tưởng sai trật. Rồi dần dần bị ảnh hưởng trong suy nghĩ và hành động. Cuối cùng, tội lỗi trở thành lối sống, khiến con người xem thường sự công bình và khinh rẻ những người sống theo ý muốn Đức Chúa Trời. Người có phước không để mình bị cuốn theo con đường ấy, nhưng biết phân biệt điều đúng và điều sai, đồng thời chủ động tránh xa lối sống chống nghịch Đức Chúa Trời.

Thi Thiên tiếp tục nói: "Song lấy làm vui vẻ về luật pháp của Đức Giê-hô-va, Và suy gẫm luật pháp ấy ngày và đêm." (*Thi Thiên 1:2*). Điểm khác biệt giữa người công bình và kẻ ác không chỉ là họ tránh điều xấu, mà còn là họ yêu mến Lời Chúa. Ở đây, "lấy làm vui vẻ" không phải là làm theo bổn phận hay vì sợ bị phạt. Đó là niềm vui của một người yêu mến Đức Chúa Trời. Giống như khi nhận được lá thư của người mình yêu, chúng ta không đọc vì nghĩa vụ, nhưng đọc đi đọc lại vì lòng yêu mến. Cũng vậy, người yêu Chúa yêu thích Lời Ngài. "Suy gẫm" không chỉ là đọc hay phân tích Kinh Thánh bằng lý trí. Theo nguyên ngữ Hê-bơ-rơ, từ này còn mang ý nghĩa **lầm nhấm, thì thầm, nhai đi nhai lại**, giống như con vật nhai lại thức ăn để hấp thụ hết chất dinh dưỡng. Đó là quá trình để Lời Chúa thấm sâu vào suy nghĩ, tình cảm, ý chí và toàn bộ đời sống, cho đến khi Lời Chúa định hướng mọi quyết định của chúng ta. Nhờ suy ngẫm Lời Chúa, chúng ta học biết Đức Chúa Trời là ai, hiểu mình là ai và biết phải sống như thế nào. Lời Chúa trở thành tiêu chuẩn để phân biệt đúng sai và hướng dẫn mọi bước đi.

Tiếp theo, tác giả dùng một hình ảnh rất đẹp: "Người ấy sẽ như cây trồng gần dòng nước..." (*Thi Thiên 1:3*) Trong vùng đất khô hạn của Y-sơ-ra-ên, sự sống của cây phụ thuộc hoàn toàn vào nguồn nước. Đây không phải là cây mọc tự nhiên, nhưng là cây được người chủ cố ý đem đến trồng bên dòng nước. Điều đó cho thấy Đức Chúa Trời là Đấng chủ động đem người tin kính đến nơi họ có thể nhận được nguồn sống. Vì rễ cây luôn nhận được nước nên: đúng mùa sẽ đơm hoa kết trái, lá không hề héo, mọi việc đều được thịnh vượng theo ý muốn Đức Chúa Trời. Sức sống của cây không đến từ chính nó, nhưng đến từ nguồn nước mà bộ rễ bám chặt. Cũng vậy, sức mạnh thuộc linh của chúng ta không đến từ khả năng hay hoàn cảnh thuận lợi, nhưng đến từ việc đời sống được cắm rễ sâu trong Lời Đức Chúa Trời. Nhiều khi chúng ta nghĩ mình khô hạn vì hoàn cảnh khó khăn. Nhưng Thi Thiên nhắc rằng vấn đề thật sự không phải là môi trường bên ngoài, mà là **rễ của chúng ta đang nhận sức sống từ đâu**. Nếu đời sống được cắm rễ trong Lời Chúa, chúng ta vẫn có thể đứng vững và sinh bông trái ngay giữa những hoàn cảnh khô hạn nhất.

Sau đó, Thi Thiên chuyển sang hình ảnh đối lập: "**4** Kẻ ác chẳng như vậy đâu; Nhưng chúng nó khác nào rơm rác gió thổi bay đi." (*Thi Thiên 1:4*) Khi sảy lúa, hạt lúa có trọng lượng sẽ rơi xuống, còn hạt lép nhẹ sẽ bị gió cuốn đi. Hạt lúa lép nhìn bên ngoài có thể giống hạt lúa, nhưng bên trong hoàn toàn trống rỗng. Đó là hình ảnh của đời sống không có nền tảng nơi Đức Chúa Trời. Bên ngoài có thể thành công, giàu có hay nổi tiếng, nhưng bên trong không có sự sống đời đời. Đến ngày Đức Chúa Trời phán xét, họ sẽ không thể đứng vững. Trái lại, người công bình được Đức Giê-hô-va biết đến. Ở đây, "biết" không chỉ là biết thông tin, mà còn có nghĩa là **yêu thương, chăm sóc, bảo vệ và chịu trách nhiệm trong mối quan hệ giao ước**. Đó là lời hứa đầy an ủi dành cho những người bước đi với Chúa.

Kết luận: Thi Thiên 1 đặt trước chúng ta hai con đường: Con đường của người công bình, cắm rễ trong Lời Chúa và được Đức Chúa Trời chăm sóc. Con đường của kẻ ác, tưởng như vững chắc nhưng cuối cùng tan biến như trấu trước gió. Hạnh phúc thật không đến từ hoàn cảnh thuận lợi hay sự thành công của thế gian. Hạnh phúc thật đến từ việc yêu mến Lời Đức Chúa Trời, bước đi theo ý muốn Ngài và được Ngài biết đến, gìn giữ. Nguyên mỗi ngày chúng ta đều cắm rễ sâu hơn trong Lời Chúa, để dù hoàn cảnh có thay đổi, đời sống vẫn luôn tươi mới, kết quả và đứng vững trước mặt Đức Chúa Trời.

Câu hỏi áp dụng bài học:

1. Hôm nay, đời sống của tôi đang cắm rễ vào điều gì? Lời Đức Chúa Trời hay những giá trị, xu hướng và tiếng nói của thế gian ?
2. Tôi đang ảnh hưởng người khác theo hướng nào? Tôi đang khích lệ họ bước đi theo Lời Chúa, hay vô tình kéo họ vào lối sống không đẹp lòng Đức Chúa Trời?
3. Tôi có thật sự yêu mến và dành thời gian mỗi ngày để đọc, suy ngẫm và sống theo Lời Chúa